

Kokoonpano

Pirkanmaa on iso maakunta, jossa on paljon kuntia. Mikäli maakunnalliseen vanhusneuvostoon tulee yksi jäsen joka kunnasta, jyrääkö edustuksellisuus tehokkuuden? 10-12 jäsentä olisi osallistujien mielestä toimiva koko maakunnalliselle vanhusneuvostolle. Suurin osa ryhmistä oli sitä mieltä, että lähikunnista voisi olla yhteinen edustaja, joka kiertäisi eri kuntien kesken. Toisaalta osa oli sitä mieltä, että ainakin aluksi tarvitaan jäsen joka kunnasta, koska kunnat ovat niin erilaisia - sen jälkeen voidaan toimivuuden nimissä kokoonpanotapaa muuttaa. Lisäksi esiintyi mielipiteitä, että Tampereelta tulisi olla useampi jäsen, jotta vanhusneuvosto olisi edes jotenkin tasapainoinen.

Samasta syystä (suuri vanhusneuvosto), maakunnallinen vanhusneuvosto tarvitsee ehdottomasti työvaliokunnan, johon kuuluu ainakin puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja sihteeri. Suurikokoinen vanhusneuvosto ei käytännössä voisi kuitenkaan kokoontua kuin 1-2 kertaa vuodessa, todellisen työn tekisi siis työvaliokunta. Joka tapauksessa - vaikka vanhusneuvosto olisi pienempikin - työvaliokunta tarvittaisiin kokousten valmisteluun ja nopeaan reagointiin.

Virkamiehiä ei jäseniksi haluttu. Laajasti oltiin sitä mieltä, että jäsenten tulisi olla PYNK:in eläkeläisjärjestöistä, koska näillä järjestöillä on laajin tietämys ikäihmisten asioista. PYNK:in pitäisi ehkä tehdä esitys jäsenistä vaikka kuntien vanhusneuvostot ehdotaisivatkin nimiä, koska eläkeläisjärjestöjen kesken tulee vallita tasapaino.

Sukupuolikiintiöitä ei maakunnalliseen vanhusneuvostoon kaivattu vaikka pidettiin tärkeänä, että molemmat sukupuolet ovat edustettuna.

Resurssit

Resursseista keskustellessa nousi esille paitsi toiminnan perusedellytykset kuten kokoustilat (joissakin puheenvuoroissa ehdotettiin kiertäviä kokouspaikkoja) myös kulukorvaukset, sihteeripanos ja toimintamääräraha.

Matkakorvaukset tarvitaan osallistujien mielestä ilman muuta, jo alueiden välisen tasa-arvon vuoksi. Kokouspalkkioitakin kannatettiin: joissain puheenvuoroissa oltiin antamassa kokouspalkkioita vain enemmän työllistetyille työvaliokunnalle. Sihteeristä oltiin sitä mieltä, että missään nimessä pelkkä tekninen, mahdollisesti vaihtuva, kokouspöytäkirjanpitäjä ei riitä vaan tarvitaan Tampereen mallin mukainen asioita valmisteleva, vanhusneuvostolle erikseen osoitettu ja asiantunteva esittelijäsihteeri.

Toimintarahaa kannatettiin myös laajasti, mutta sen määrästä ei osattu sanoa. - Se riippuu esimerkiksi tapahtumanjärjestelyn ja tiedottamisen laajuudesta, todettiin. Esitettiin, että nyt jo muissa maakunnissa toimivien maakunnallisten vanhusneuvostojen (esim. Satakunta) rahankäyttöä kannattaa seurata tämän asian suunnittelua varten.

Tehtävät ja yhteistyö

Maakunnallisen vanhusneuvoston tehtäväkenttänä nähtiin paitsi sote-palveluiden järjestäminen, myös pelastustoimi, joukkoliikenne ja asiointiliikenne. Kunnallisten vanhusneuvostojen tehtävissä taas korostuu paitsi oman kunnan ikäihmisten asioiden asiantuntemus ja seuraaminen, erityisesti ennaltaehkäisevät palvelut ja elinympäristön suunnittelu.

Kaikkia puheenvuoroissa korostettiin maakunnallisen vanhusneuvoston ja kuntien vanhusneuvostojen yhteistoiminnan tärkeyttä: - Ei tarvita työnjakoa vaan tiivistä yhteistoimintaa. Maakunnallisen vanhusneuvoston tulee järjestää vuosittain yhteistaapaaminen kuntien vanhusneuvostojen kanssa ja maakunnallisen vanhusasiamiehen (jonka tarpeellisuudesta tilaisuus antoi kannanoton) tulee myös kiertää kunnallisissa vanhusneuvostoissa, jotta hyvät käytännöt saadaan kiertämään ja toisaalta saadaan painostusvoimaa kuntien mahdollista huonoista tavoista eroonpääsemiseen. Maakunnallinen vanhusneuvosto linjaa ja kunnalliset vanhusneuvostot soveltavat, näinkin joku näki asian.